

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521010208
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8521010208.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, v Starej Ľubovni na hlavnom pojednávaní dňa 25. októbra 2021, v trestnej veci proti obžalovanému F. X. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný F. X., nar. X.X.XXXX v X., okres Q. K., trvale bytom Q. XXX/XX, X., okres Q. K., v súčasnosti vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

je v i n n ý, ž e

dňa 15.4.2021 v čase okolo 08:30 hod. v obchodnom dome Kaufland na Popradskej ulici č. 71 v Starej Ľubovni zobral z regálu s kancelárskymi potrebami 1 kus guličkové pero, ktoré si vložil do svojej topánky, a následne s týmto perom vo svojej topánke prešiel bez zaplattenia cez pokladničnú zónu, čím týmto svojím konaním spôsobil škodu krádežou obchodnej spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s., IČO: 35790164, sídlom Trnavská cesta 41/A, Bratislava, vo výške 5,99 eur a tento skutok spáchal napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil dňa 26.3.2021 v čase o 19:00 hod. krádežou tovaru v OD Kaufland na ulici J. Wolкера v Poprade, za ktorý mu bola Obvodným oddelením PZ Poprad uložená bloková pokuta nezaplattená na mieste vo výške 30,- eur, číslo bloku na pokutu nezaplattenú na mieste A 22 00090332, a zároveň skutok spáchal napriek tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, a to trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 0T/50/2019 zo dňa 3.12.2019, právoplatným dňa 3.12.2019, ktorého súčasťou je uznesenie o oprave č.k. 0T/50/2019 - 60 vydané Okresným súdom Kežmarok dňa 16.12.2019, právoplatné dňom 13.5.2020, pričom z výkonu uloženého trestu odňatia slobody bol podmienečne prepustený uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 33PP/9/2020 zo dňa 10.9.2020, právoplatným 10.9.2020, a taktiež bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 0T/23/2020 zo dňa 13.2.2020, právoplatným dňom 13.2.2020, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 8 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienečne odložený a bola mu určená skúšobná doba na 20 mesiacov,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona, pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, trest odňatia slobody na 20 /dvadsať/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona, súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 14 /štrnásť/ mesiacov.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, súd obžalovanému ukladá aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas ochranného dohľadu.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa podal dňa 23.8.2021 tunajšiemu súdu obžalobu na F. X. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona (ďalej tiež iba „Tr. zák.“), ktorého sa podľa obžaloby menovaný obžalovaný mal dopustiť tak, že:

„dňa 15.04.2021 v čase okolo 08:50 hod. v obchodnom dome Kaufland na Popradskej ulici č. 71 v Starej Ľubovni zobral z regálu s kancelárskymi potrebami 1 kus guličkové pero, ktoré si vložil do svojej topánky a následne s týmto perom vo svojej topánke prešiel bez zaplattenia cez pokladničnú zónu, čím týmto svojím konaním spôsobil škodu krádežou obchodnej spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s. so sídlom Trnavská cesta 41/A, Bratislava, IČO: 35790164, konkrétne obchodnému domu Kaufland Stará Ľubovňa, Popradská 71, Stará Ľubovňa vo výške 5,99 eur a tento skutok spáchal napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil dňa 26.03.2021 v čase o 19:00 hod. krádežou tovaru v OD Kaufland na ulici J. Wolкера v Poprade, za ktorý mu bola Obvodným oddelením PZ Poprad uložená bloková pokuta nezaplattená na mieste vo výške 30,- eur, číslo bloku na pokutu nezaplattenú na mieste 2200090332 a zároveň tento skutok spáchal napriek tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. OT 50/19 zo dňa 03.12.2019, právoplatným dňa 03.12.2019, ktorým bol odsúdený nepodmienečne na 6 mesiacov a to za prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a taktiež bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. OT 23/20 zo dňa 13.02.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2020, ktorým bol odsúdený podmienečne na 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 8 mesiacov do 14.10.2021, a to za prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona“.

Po prednesení obžaloby na hlavnom pojednávaní obžalovaný, po poučení podľa § 121 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej tiež iba „Tr. por.“) a § 257 ods. 1 až 8 Tr. por., neučinil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por..

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, a to podľa § 258 ods. 4 Tr. por. čítaním zápisníc o výsluchoch obžalovaného zo dňa 16.4.2021, ako aj čítaním zápisníc o jeho výsluchoch v prípravnom konaní pred sudcom pre prípravné konanie zo dňa 18.4.2021 a zo dňa 12.7.2021 (z pripojeného spisu tunajšieho súdu 1Tp/10/2021), ako aj čítaním zápisnice o jeho výsluchu dňa 6.9.2021 - vykonaného po podaní obžaloby (v rámci rozhodovania o väzbe podľa § 238 ods. 4 Tr. por.); ďalej výsluchom svedkov P. P. a L. A.; výsluchom znalkyne F.. A. G. a čítaním ňou k osobe obžalovaného podaného znaleckého posudku č. 154/2021; vykonaním obrazových záznamov z obchodného domu Kaufland v Starej Ľubovni zo dňa 15.4.2021; ako aj čítaním listinných dôkazov, vrátane listinných dôkazov z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 33PP/9/2020, ako je podrobne zaznamenané v jednotlivých zápisniciach o hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedať odoprel. Z prečítaných zápisníc o jeho skorších výpovediach v celom tomto konaní vyplynulo vo vzťahu k samotnému za vinu mu kladenému skutku v súhrne to, že popieral, že by sa konaním z 15.4.2021 dopustil trestnej činnosti. Obžalovaný dňa 16.4.2021 opakovane pred povereným príslušníkom PZ odoprel vypovedať. V prípravnom konaní dňa 18.4.2021, pred rozhodnutím o podanom návrhu na jeho vzatie do väzby, pred sudcom pre prípravné konanie v zásade popísal svoje pomery; v súvislosti so skutkom kladeným mu za vinu iba poukázal na to, že toto trestné konanie považuje za nezákonné a k priestupku proti majetku z 26.3.2021 (na postihnutie za ktorý bolo vo vzťahu k trestnosti konania z 15.4.2021 poukazované v skutkovej vete jednak uznesenia o vznesení obvinenia, jednak následne v podanej obžalobe) poukazoval na to, že nebol vypočutý v priestupkovom konaní a blok na pokutu podpísal na nátlak polície, ktorý mal spočívať vo výzve „podpíšte“. Následne bol v prípravnom konaní v súvislosti s podanou žiadosťou o prepustenie z väzby vypočutý sudcom pre prípravné konanie dňa 12.7.2021, kde v súvislosti s konaním kladeným mu za vinu uvádzal opätovne, že dňa 26.3.2021 k žiadnej krádeži nedošlo, ani k žiadnej škode, že táto kladená mu vina nebola nikým prešetrovaná. Následne uviedol, že skutok z 15.4.2021 priznáva, že sa stal ako je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia a že ho ľutuje, avšak škoda bola na mieste uhradená v pokladni, potom ako ho oslovil pracovník SBS. Po podaní obžaloby, pri výsluchu za účelom rozhodnutia podľa § 238 ods. 4 Tr. por., dňa 6.9.2021, odoprel vypovedať; obdobne odoprel vypovedať i na hlavnom pojednávaní.

Zo spáchania trestného činu konaním obžalovaného 15.4.2021 v prevádzke obchodného domu Kaufland v Starej Ľubovni, ako mu to bolo kladené za vinu v podanej obžalobe, však obžalovaného usvedčujú výsledky ďalšieho vykonaného dokazovania, ako je to popísané v ďalšej časti odôvodnenia tohto rozsudku.

Svedok P. P. na hlavnom pojednávaní, dňa 18.10.2021, uviedol, že uvedeného dňa pracoval ako pracovník bezpečnostnej služby v obchodnom dome Kaufland Stará Ľubovňa, kde v tejto predajni vykonával bežnú obchodzkovú službu a na oddelení „Sezóna“ si všimol obžalovaného ako berie do ruky guľičkové pero zabalené v ochrannej fólii, s ktorým následne prešiel do vedľajšej uličky, kde si svedok všimol, že na pere roztrhol ochrannú fóliu, ktorú zahodil do regála, pero držal v ruke a prešiel pár krokov dopredu a pero si zasunul do topánky, podľa svedka do ľavej, na čo svedok sa presunul do miestnosti SBS a začal ho prostredníctvom kamier sledovať, pričom obžalovaný prišiel k pokladni, kde zaplatil nejaké pečivo a nejakú zeleninu a keďže svedok vedel, že za pero nezaplatil, tak ho počkal keď vychádzal z obchodného domu a pri výstupe ho vyzval, aby ho nasledoval do miestnosti SBS za účelom podania vysvetlenia, kde obžalovanému svedok povedal, že nezaplatil za guľičkové pero, obžalovaný na to odpovedal, že žiadne pero nemá, tak ho svedok vyzval aby vybral pero z topánky, čo po chvíli aj urobil, pero vybral z topánky a položil ho na stôl; následne svedok zavola policajtov, ktorí po chvíli prišli a obžalovaného zobrali so sebou. Svedok tiež uviedol, že pred príchodom policajtov mu obžalovaný uviedol svoje údaje slovné, a to meno, priezvisko a bydlisko - následne svedok potvrdil, že išlo o nepravdivé údaje. Potvrdil, že došlo obžalovaným k zaplateniu za pero pred príchodom policajtov, kde svedok sa ho pýtal či je ochotný zaplatiť a obžalovaný reagoval, že áno, že on za pero zaplatí, čo aj urobil. Konkretizoval, že obžalovaného zastavil v priestore obchodného domu v chodbičke medzi dvoma vstupnými dverami, na čom zotrval i pri postupe podľa § 264 Tr. por. vo vzťahu k jeho výpovediam z 15.4.2021 a zo 16.4.2021. Svedok tiež uviedol, že o tejto veci oboznámil riaditeľa obchodného domu, L. A., ešte pred príchodom policajtov a tento mu povedal, aby zavola policajtov. Uviedol, že obžalovaný ho neovplyvňoval nijak, len mu povedal, že za pero zaplatil a že ide preč, na čo ho svedok vyzval, že musí ešte chvíľu počkať, nakoľko došlo ku krádeži pera, že bude volať políciu. Pri postupe podľa § 264 Tr. por. svedok na hlavnom pojednávaní následne potvrdil, že došlo k tomu, že obžalovaný hovoril, aby nevolal políciu, že je v podmienke, pričom svedok poukázal na to, že s odstupom času si to nemôže pamätať do detailov. Svedok tiež uviedol, že ako bol obžalovaný v uličke, kde si dával do topánky pero, on ho z vedľajšej uličky sledoval, bola to vzdialenosť asi 5 metrov, pričom túto uličku žiadny regál nepredeľoval, takže pekne videl ako si to pero dáva do topánky.

Svedok P. P. teda priamo usvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku kladeného obžalovanému za vinu. Výpoveď svedka na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotil, i v spojení s výsledkami ďalšieho dokazovania, ako hodnovernú, z pohľadu súdu svedok vypovedal v zásade zhodne so svojimi výpovediami v prípravnom konaní, pričom určité rozpory, v zásade nepatrné oproti jeho skorším výpovediam, ako je uvedené už aj vyššie, ohľadom vysvetlenia ktorých na hlavnom pojednávaní súd postupoval podľa § 264 Tr. por., svedok vysvetlil podľa súdu náležite a logicky prijateľne, osobitne aj s

ohľadom na odstup času a skutočnosť, že svedok pracuje v SBS 8 rokov a v obchodnom dome Kaufland v Starej Ľubovni prácu vykonáva asi 15 dní za mesiac, pričom aj z výpovede svedka A. vyplynulo, že obdobných situácií sa v obchodnom dome stáva viacero. Teda je pochopiteľné, že svedok si nemôže po uplynulšej dobe od spáchania skutku pamätať všetky okolnosti jeho spáchania tak podrobne, ako keď vypovedal v konaní bezprostredne na jeho začiatku. Napriek tomu svedok i po takej dobe v rozhodných skutočnostiach vypovedal bez akýchkoľvek zásadných diskrepancií.

Výpoveď svedka P. je podporená výpoveďou svedka L. A., ktorou je obžalovaný nepriamo taktiež usvedčovaný. Menovaný svedok bol na hlavnom pojednávaní dňa 18.10.2021 vypočutý, pričom z jeho výpovede vyplynulo, že mu zavolať svedok P., že sa stala krádež a opýtal sa ho či volajú políciu, kde odpoveď svedka A. bola štandardne, že áno, keďže pri každej krádeži volajú hliadky, pričom následne prišla hliadka, svedok však nevie čo sa dialo v miestnosti pre SBS. Uviedol, že následne si prišiel pozrieť kamerový záznam, kde videl, že obžalovaný si vzal pero v jednej uličke, prešiel do druhej a strčil si ho do topánky - pri postupe podľa § 264 Tr. por. v tejto súvislosti svedok uviedol, že možno keď prišli napáliť CD, tak si to vtedy pozrel, nepamätá si to už úplne presne, ale určite tie záznamy videl, pričom dodal, že ešte aj so svedkom P. ich pozerali, ale nevie časový sled, či pred alebo po. Ďalej svedok A. potvrdil, že skutkom spôsobená škoda bola uhradená, pričom k času jej úhrady poukázal pri postupe podľa § 264 Tr. por. na to, že je to v podstate pol roka, človek si to nemôže pamätať, ako aj, že možno raz za dva alebo tri týždne majú niečo také podobné; v tejto súvislosti na otázku obžalovaného či dal podnet na privolanie polície pred alebo po úhrade, uviedol aj to, že u nich je to v podstate jedno, lebo vždy keď je krádež volajú políciu. Tiež svedok uviedol, že svedok P. mu povedal, že bol na obhliadke objektu a priamo videl a nejakým spôsobom sledoval obžalovaného, ktorého potom zadržal a zobral do miestnosti SBS, pričom svedok A. si myslí, že ho zadržal pri východe von, ako majú aj bežný postup. K tomu, či svedkovi A. v ten deň svedok P. v súvislosti s privolaním polície uviedol, že by ho o niečo obžalovaný žiadal alebo sa nejako vyjadroval, svedok A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si to nepamätá, majú tam toho viac, pričom pri postupe podľa § 264 Tr. por. vo vzťahu k jeho skorším výpovediam v tejto súvislosti svedok prečítané časti skoršej výpovede nespochybnil, nevylúčil, len poukázal opäť na to, že to bola výpoveď hneď potom, pričom prešla dosť dlhá doba aby si to teraz pamätal, ktorý postoj svedka v danom smere z pohľadu súdu len podporuje jeho objektivitu a hodnovernosť.

Výpoveď svedka L. A. na hlavnom pojednávaní, podľa súdu taktiež usvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku kladeného mu za vinu, pričom súd výpoveď menovaného svedka vyhodnotil ako hodnovernú, z pohľadu súdu i menovaný svedok vypovedal na hlavnom pojednávaní v zásade zhodne ako aj v prípravnom konaní, pričom určité, v zásade oproti skorším výpovediam nepatrné, rozpory svedok na hlavnom pojednávaní vysvetlil podľa súdu tiež náležite a logicky prijateľne.

Skutočnosti uvádzané svedkom P. sú podporené i obsahom zabezpečených kamerových záznamov v tejto veci, pričom dotknuté obrazové záznamy (označené na nosiči uvedených dát ako súbory „17.Elektro“ a „28.Textil+domáce potreby“) boli na hlavnom pojednávaní vykonané dňa 25.10.2021, pričom zachytávajú pohyb a konanie tak svedka P., ako aj obžalovaného v rozhodnom čase v predajni Kaufland v Starej Ľubovni dňa 15.4.2021, v rozhodnom čase 08:26 až 08:30 hod., a podporujú popis konania obžalovaného v zmysle svedeckej výpovede svedka J. P..

Pokladničným blokom z 15.4.2021 (č.l. 118 spisu), vystaveným v čase 08:53:44 hod., je dokumentovaná cena za guľčkové pero, ktoré svojim konaním 15.4.2021 obžalovaný odcudzil, a to vo výške 5,99 eur, ako aj zároveň skutočnosť, že následne došlo, ako popisoval svedok P. k jeho úhrade.

V tejto súvislosti súd pre úplnosť už tu poznamenáva, že ohľadom posúdenia protiprávnosti a najmä trestnosti skutku kladeného za vinu obžalovanému, sú irelevantné poukazy obžalovaného na to, že úhradu za pero učinil ešte pred príchodom polície. Samotné dokonanie krádeže totiž nastalo už tým, že pero uschoval tak, že s ním následne bez zaplatenia prešiel cez pokladničnú zónu a tým krádež ako takú dokonil, nakoľko už týmto si danú vec prisvojil tak, že sa jej zmocnil.

Uvedenými výsledkami vyššie uvedeného dokazovania je tak preukázané samotné protiprávne konanie obžalovaného zo dňa 15.4.2021 ako také.

Trestnosť uvedeného konania je preukázaná výsledkami zistenými z ďalších na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov, ako je uvedené podrobne v ďalšom texte odôvodnenia tohto rozsudku, z ktorých

je zrejmé, že vyššie popísaného konania dňa 15.4.2021 sa obžalovaný dopustil za takých okolností na jeho strane, v dôsledku ktorých samotné jeho konanie z 15.4.2021 je trestným činom.

V prvom rade má súd vykonaným dokazovaním preukázané, že v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch pred 15.4.2021, bol obžalovaný právoplatne postihnutý za obdobný čin, akého sa dopustil 15.4.2021, a to konkrétne za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil dňa 26.3.2021 krádežou tovaru v obchodnom dome Kaufland na ul. J. Wolкера v Poprade a za ktorý bol v uvedený deň právoplatne postihnutý v blokovom konaní uloženou mu pokutou 30,- eur zo strany OO PZ v Poprade blokom na pokutu nezaplatenú na mieste, evid. č. bloku A 22 00090332, vystaveným dňa 26.3.2021, právoplatným 26.3.2021 a vykonateľným 12.4.2021.

Uvedené skutočnosti sú preukázané jednak samotnou v prípravnom konaní zabezpečenou kópiou vyššie uvedeného bloku na pokutu (č.l. 119 spisu), ako aj obsahom súvisiaceho úradného záznamu hliadky OO PZ v Poprade zo dňa 26.3.2021 (č.l. 120 spisu), kde sú aj poznamenané skutkové okolnosti spáchania priestupku dňa 26.3.2021 obžalovaným a priebeh konania, ktoré bolo ukončené vydaním bloku na pokutu, z ktorých vyplýva, že v uvedený deň bolo predavačkou v trafike nákupného strediska Kaufland v Poprade zaznamenané ako osoba mužského pohlavia vzala nejakú tlačovinu a bez jej vrátenia alebo zaplatenia sa s ňou odobrala von z nákupného strediska, následne ju predavačka s pracovníkom SBS zastavili, bolo zistené, že sa jedná o obžalovaného, ktorý následne privolanej hliadke polície uviedol, že si je vedomý priestupku a je mu ľúto skutku, načo bol vystavený vyššie uvedený blok na pokutu, ktorý si obžalovaný prevzal. Daný postih obžalovaného za priestupok proti majetku je zaznamenaný i v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov.

K námietkam obžalovaného, spočívajúcim v tom, že vyššie uvedený blok na pokutu podpísal pod nátlakom, súd považuje za potrebné uviesť, že tieto na základe výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotil iba ako účelové, činené v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti v tu prejednávanej veci. Prejednanie priestupku v blokovom konaní totiž možno realizovať iba so súhlasom osoby podozrivej z priestupku. Navyše, vyjadrenia obžalovaného o tom, že blok na pokutu podpísal, avšak pod nátlakom, nie sú ničím relevantným podložené, pričom je zrejmé, že ide o právoplatné rozhodnutie o priestupku v blokovom konaní, ktoré nebolo v nijakom príslušnom konaní zrušené. Zároveň je podľa názoru súdu vylúčené logicky prijať to, aby k postihnutiu obžalovaného v danom prípade došlo bez danosti skutočností zakladajúcich jednak samotné privolanie hliadky a bez toho, aby dotknuté skutočnosti prebehli tak, ako je vyššie popísané.

Ďalej má súd vykonaným dokazovaním preukázané, že obžalovaný bol pred 15.4.2021, v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch, právoplatne odsúdený.

Konkrétne bol obžalovaný odsúdený Okresným súdom Kežmarok vo veci sp. zn. OT/50/2019, kde trestným rozkazom sp. zn. OT/50/2019 zo dňa 3.12.2019, právoplatným 3.12.2019, ktorého súčasťou je uznesenie o oprave č.k. OT/50/2019 - 60 zo dňa 16.12.2019, právoplatné 13.5.2020, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa v zmysle uvedených rozhodnutí dopustil dňa 1.12.2019 v predajni LIDL v Kežmarku, ako je podrobne popísané v skutkovej vete uvedeného trestného rozkazu, a to napriek tam uvedenému postihu rozhodnutím Okresného úradu Poprad č. OU-PP-OVVS-2019/011520-16 (OU-PP-OVVS-2019/011524-16) zo 4.9.2019, právoplatným 26.9.2019 za obdobné činy - priestupky krádeže podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. spáchané 27.5.2019 a 28.5.2019 (ktorých podrobný popis a okolnosti spáchania má súd preukázané z obsahu výsledkov lustrácie obžalovaného v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov), ako aj napriek jeho predchádzajúcemu odsúdeniu vo veci Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. OT/25/2017 za prečin krádeže. Uvedeným trestným rozkazom bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 6 mesiacov, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Daný trest aj čiastočne vykonal, nakoľko z vykonaných dôkazov z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 33PP/9/2020 vyplynulo, že bol z jeho výkonu podmiennečne prepustený dňa 10.9.2020, na základe uznesenia menovaného súdu sp. zn. 33PP/9/2020 z 10.9.2020, právoplatným 10.9.2020.

Čo sa týka námietok obžalovaného ohľadom nezákonnosti jeho odsúdenia v uvedenom konaní Okresného súdu Kežmarok, tieto súd vyhodnotil na základe výsledkov celého dokazovania ako

nedôvodné a účelové v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti v tu prejednávanej veci. Vyššie uvedené rozhodnutia Okresného súdu Kežmarok, ako vyplýva z vykonaného dokazovania (z listín menovaným súdom na žiadosť súdu v tomto konaní predložených) boli, trestný rozkaz i uznesenie o oprave, obžalovanému riadne doručené, sú právoplatné, neboli v žiadnom príslušnom konaní zrušené či zmenené (čo je preukázané i výsledkami lustrácie osoby obžalovaného v databáze súdov, ako aj odpisom registra trestov).

Obžalovaný bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch pred 15.4.2021 zároveň odsúdený i Okresným súdom Poprad vo veci sp. zn. 0T/23/2020, a to za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zák., a to trestným rozkazom menovaného súdu sp. zn. 0T/23/2020 zo dňa 13.2.2020, právoplatným 13.2.2020. Na žiadosť súdu boli (vzhľadom na nemožnosť zapožičania dotknutého spisu, nakoľko je pripojený k inému konaniu na menovanom súde) predložené fotokópie, resp. aj rovnopisy, podstatných častí uvedeného spisu, z ktorých je zrejme, že obžalovanému bolo dňa 12.2.2020 (teda už po právoplatnom odsúdení vo vyššie uvedenej veci OS Kežmarok) vznesené obvinenie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zák., ktorého sa v zmysle uvedeného uznesenia (č.l. 383až 386 spisu) mal dopustiť 11.2.2020 v Poprade na predajnej ploche NS Kaufland (ako je podrobne popísané v skutkovej vete uvedeného uznesenia), dňa 13.2.20220 bola Okresnému súdu Poprad pre daný skutok podaná voči obžalovanému obžaloba, pričom v uvedený deň bol aj vypočutý sudkyňou pre prípravné konanie menovaného súdu, kde podľa príslušnej zápisnice (č.l. 390 - 393 spisu) bola mu pred výsluchom obžaloba doručená, po jeho výsluchu bol vydaný vyššie uvedený trestný rozkaz, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania tam stíhaného skutku kvalifikovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zák., za ktorého spáchanie mu bol súdom uložený trest odňatia slobody na 8 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený a bola mu určená skúšobná doba na 20 mesiacov; tento trestný rozkaz mu bol ihneď doručený, ako vyplýva z uvedenej zápisnice (viď jej strana druhá, tu v spise č.l. 391), načo sa výslovne vzdal práva podať voči nemu odpor.

Uvedené rozhodnutie Okresného súdu Poprad ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku je právoplatné a vykonateľné, nebolo v žiadnom príslušnom konaní zmenené či zrušené. Je síce vykonaným dokazovaním preukázané, že obžalovaný podal menovanému súdu návrh na povolenie obnovy konania vedeného Okresným súdom Poprad pôvodne pod sp. zn. 0T/23/2020, o ktorom návrhu je vedené konanie menovaným súdom pod sp. zn. 4Nt/7/2021. V uvedenej veci však (podľa správy menovaného súdu ako je na č.l. 556 spisu) ešte nebol nariadený termín verejného zasadnutia, pričom vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný je tuto stíhaný väzobne, nie je, ani s ohľadom na ostatné vyššie uvedené skutočnosti, nijako dôvodné vyčkávať s rozhodnutím o tu podanej obžalobe do skončenia konania OS Poprad sp. zn. 0T/23/2020. Z pohľadu súdu navyše nemožno v tu prejednávanej veci, pri akomkoľvek rozhodnutí o uvedenom návrhu obžalovaného na povolenie obnovy konania, prejednávanom na OS Poprad, očakávať v prípade uznania viny obžalovaného v tu prejednávanej i posúdení otázky trestu, vzhľadom na ostatné v obžalobe taktiež uvedené skutočnosti odôvodňujúce trestnosť konania obžalovaného z 15.4.2021, žiadnu podstatnú zmenu, nakoľko súdu je preukázané jednak postihnutie obžalovaného za priestupok z 26.3.2020, ako aj ničím nedotknuté je jeho odsúdenie vo veci OS Kežmarok sp. zn. 0T/50/2019, ktoré skutočnosti už samy osebe sú dôvodným podkladom právnej kvalifikácie skutku z 15.4.2021 ako trestného činu jednak podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zák., ako aj podľa § 212 ods. 2 písm. b/ Tr. zák..

Navyše treba poznamenať, že obžalovaný v podanom návrhu na povolenie obnovy konania vo veci OS Poprad sp. zn. 0T/23/2020 namieta práve to, že v uvedenej veci trestným rozkazom z 13.2.2020 v skutkovej vete bol uznaný vinným s poukazom na predchádzajúce postihnutie za priestupok rozhodnutím Okresného úradu Poprad č. OU-PP-OVVS-2019/011524 zo 4.9.2019, ktorá skutočnosť už bola predmetom uznania jeho viny v konaní OS Kežmarok sp. zn. 0T/50/2019, teda z jeho pohľadu mu daná skutočnosť bola na ťarchu pričítaná dvakrát. Nemožno však opomenúť tú skutočnosť, že v čase rozhodovania OS Poprad sp. zn. 0T/23/2020 už bol obžalovaný právoplatne odsúdený práve vo veci OS Kežmarok sp. zn. 0T/50/2020 a teda podľa súdu, čo sa týka obnovy konania na OS Poprad, nemožno vylúčiť, že bude obdobný návrh na povolenie obnovy konania v danej veci podaný i zo strany príslušného prokurátora, a to zrejme v neprospech obžalovaného, nakoľko sa javí dôvodný predpoklad, že v konaní OS Poprad 0T/23/2020 mohol byť obžalovaný stíhaný pre prečin krádeže podľa prísnejšej právnej kvalifikácie práve s ohľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie Okresným súdom Kežmarok.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo teda súdu riadne preukázané, že konaním z 15.4.2021 obžalovaný sa nedopustil iba priestupku, ale spáchal trestný čin krádeže, pretože konania z 15.4.2021 sa dopustil práve v takom čase a napriek tomu, že jednak bol v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch, ako je podrobne vyššie popísané, právoplatne postihnutý za obdobný čin, konkrétne priestupok proti majetku spáchaný krádežou, ako aj v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch právoplatne odsúdený za prečiny krádeže, teda za také činy akého sa dopustil i v danom prejednávacom prípade, vo vyššie uvedených konaniach Okresných súdov Kežmarok a Poprad, v dôsledku čoho svojim konaním v obchodnom dome Kaufland v Starej Ľubovni dňa 15.4.2021, ako je popísané v skutkovej vete tohto rozsudku, naplnil všetky pojmové znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.. Práve týmito zistenými skutočnosťami je daná trestnosť jeho konania zo dňa 15.4.2021, pričom sa nemožno stotožniť s tým (ako poukazoval obhajca v záverečnej reči), že by vo vzťahu ku konaniu obžalovaného z 15.4.2021 nešlo o prečin v zmysle úpravy podľa § 10 ods. 2 Tr. zák..

V žiadnom prípade sa tu nemožno stotožniť s takýmto názorom. Závažnosť konania obžalovaného zo dňa 15.4.2021 nemožno nijako hodnotiť ako nepatrnú, pretože je zrejmé z vyššie popísaných všetkých skutkových okolností, za ktorých sa ho dopustil, že išlo o jeho úmyselné konanie, jednoznačne v pohnútku takto získať majetkový prospech a navyše spáchané za vyššie uvedených skutkových okolností (predchádzajúci postih za obdobný čin, predchádzajúce odsúdenia za také činy) a aj napriek nim, navyše i napriek čiastočnému výkonu trestu uloženého mu Okresným súdom Kežmarok a v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z jeho výkonu, ako aj v skúšobnej dobe určenej pri odsúdení vo veci oS poprad sp. zn. OT/23/2020. Napriek uvedeným skutočnostiam sa obžalovaný preukázateľne 15.4.2021 dopustil opätovne krádeže, a práve v uvedených skutočnostiach a v tom, že recidívne sa dopúšťa takého protiprávneho konania spočíva vysoká miera závažnosti tohto jeho konania, ktorá plne odôvodňuje záver o tom, že skutkom z 15.4.2021 sa obžalovaný jednoznačne dopustil stíhaného trestného činu. Za týchto skutočností je irelevantné, že spáchaným skutkom bola spôsobená škoda vo výške 5,99 eur. Výška škody nie je pojmovým znakom skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., nakoľko nebezpečnosť takéhoto konania spočíva práve v páchaní dotknutej špeciálnej recidívy napriek už v minulosti uplatneným postihom voči páchatelovi; teda v tom, že napriek predchádzajúcim postihom sa osoba opäť dopúšťa takéhoto protiprávneho konania, opakovane porušuje príslušné práva a právom chránené záujmy iných osôb.

Vyššie uvedenými výsledkami dokazovania má súd teda preukázané protiprávne konanie obžalovaného dňa 15.4.2021, ako aj skutočnosti, v dôsledku ktorých je daná trestnosť takéhoto konania.

Zároveň má súd vykonaným dokazovaním preukázané aj to, že zo strany obžalovaného išlo o úmyselné konanie, v snahe získať ním prospech v podobe pera, za ktoré by nezaplatil, rovnako tak, že za toto konanie je obžalovaný trestne zodpovedný, ako aj, že trestnosť daného konania nijako nezanikla.

V tomto smere súd poukazuje opäť na výpoveď svedka P., z ktorej vyplýva, že obžalovaný pred ním najprv popieral odcudzenie tovaru, zároveň svoju činnosť sa snažil zakryť uvedením nepravdivých údajov o svojej osobe svedkovi (viď i obsah oznámenia o udalosti čítaného počas výpovede menovaného svedka na hlavnom pojednávaní). Taktiež je preukázané, že obžalovaný odcudzil dotknutý tovar napriek tomu, že v danom čase disponoval dostatočnou hotovosťou na jeho zakúpenie (viď obsah zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby a tam uvedený zoznam vecí, ktoré v tom čase mal obžalovaný pri sebe).

Zároveň súd poukazuje i na výsledky dokazovania, ktoré vyplynuli z prečítaného písomne podaného znaleckého posudku, č. 154/2021 zo dňa 10.6.2021, k osobe obžalovaného znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, F.. K. G. (na ktorý sa pri výsluchu na hlavnom pojednávaní znalkyňa v celom rozsahu odvolala), ako aj z výpovede menovanej znalkyne na hlavnom pojednávaní.

Z uvedeného dokazovania vyplýva, že obžalovaný netrpí a ani v čase spáchania tu stíhaného skutku netrpel žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou v zmysle psychózy. Znalkyňa po vyšetrení obžalovaného diagnostikovala u neho zmiešanú poruchu osobnosti a škodlivý konzum alkoholu s opakovanými poruchami správania v anamnéze, pričom zároveň u neho nezistila prejavy duševnej choroby v zmysle psychózy. Osobitne konštatovala, že u neho nie je zistená kleptománia. Konkrétne znalkyňa v záveroch posudku k zmiešanej poruche osobnosti u obžalovaného poukázala na to, že sa u neho pri nej spájajú rysy emočnej nestabilnosti so sklonom k výbuchom zlosti, rysmi nezdržanlivosti,

spojené s neschopnosťou oddialiť realizáciu vznikom potreby a pudením ku jej okamžitému uspokojeniu, typické sú rysy narušenej sociability so sklonom k uspokojovaniu vlastných potrieb v rozpore s normami spoločnosti, čo je porucha trvalého rázu, pričom v posudku výslovne uviedla, že u obžalovaného sa nejedná o kleptomániu, a to berúc do úvahy okolnosti a spôsob akým mala byť krádež prevedená, správanie obžalovaného po skutku, ovplyvňovanie pracovníka SBS, či po zadržaní odmietnutie dychovej skúšky. Podľa záverov znalkyne obžalovaný v čase spáchania skutku bol schopný rozpoznať nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania a bol schopný svoje konania ovládať, a to aj v prípade, že by sa zistilo, že v čase kedy mal byť skutok spáchaný, by bol pod vplyvom alkoholu alebo iných psychoaktívnych látok, nakoľko jeho rozpoznávacía a ovládacia zložka bola pod ich vplyvom len nepodstatne zmenšená. Ďalej znalkyňa u obžalovaného zistila škodlivý konzum alkoholu, pričom poukázala v posudku na to, že obžalovaný blokoval o tomto konzume podrobnejšie informácie, je však zrejmé, že alkohol konzumuje napriek tomu, že má cukrovku a užíva lieky, pričom k svojmu konzumu alkoholu je nekritický, racionalizuje a bagatelizuje ho. Už priamo v písomne podanom posudku znalkyňa na základe podrobne zistenej celkovej anamnézy obžalovaného, ako aj po jeho psychiatrickom vyšetrení, vysvetlila vylúčenie kleptománie u obžalovaného, kde konštatovala u neho zmiešanú poruchu osobnosti, že sa u neho pri nej spájajú rysy emočnej nestabilnosti so sklonom k výbuchom zlosti, rysmi nezdržanlivosti, spojené s neschopnosťou oddialiť realizáciu vznikom potreby a pudením ku jej okamžitému uspokojeniu, typické sú rysy narušenej sociability so sklonom k uspokojovaniu vlastných potrieb v rozpore s normami spoločnosti a v tejto súvislosti treba poukázať na to, že na str. 14 znaleckého posudku (č.l. 140 spisu) oproti tomu znalkyňa uviedla definíciu kleptománie, a to ako patologické kradnutie, opakovanú neschopnosť odolať impulzom k ukradnutiu vecí, ktoré postihnutý nepotrebuje k osobnému použitiu alebo obohateniu, pričom ide o periodicky sa opakujúce epizódy porúch konania, ktoré chorý nie je schopný ovládať napriek negatívnym dopadom takéhoto konania, jeho správanie je obvykle spojené so vzrastajúcim napätím pred činom a s pocitom uspokojenia pri čine, alebo po ňom, chýba tu motív, krádež nie je prevedená za účelom zisku. Oproti tomu v prípade obžalovaného konkrétne znalkyňa v závere posudku, v odpovedi na úlohu 1/ uviedla, že v jeho prípade sa nejedná o kleptomániu berúc do úvahy okolnosti krádeže, spôsob prevedenia, správanie po skutku, ovplyvňovanie SBS-kára, pri zadržaní políciou odmietnutie dychovej skúšky; následne v odpovedi na ďalšiu zadanú úlohu, okrem konštatovania zistenia schopnosti rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť konania obžalovaným a jeho schopnosti svoje konanie ovládať, znalkyňa poukazuje i na zámerné uvedenie nesprávneho mena a priezviska SBS-károvi po zadržaní (čo bolo preukázané i výsluchom svedka P.); navyše v odpovedi na úlohu 8/ znalkyňa poukázala na to, že zistila plne zachovaný kontakt obžalovaného s realitou bez psychotických porúch, ktoré by mohli byť podkladom pre patologickú motiváciu konania obžalovaného.

Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní znalkyňa v tomto smere zároveň bližšie uviedla, že kleptománia patrí medzi poruchy kontroly impulzov, kde medzi základné diagnostické kritériá patrí pudenie, impulzia na činnosť, ktoré nemôže osoba kontrolovať ani potlačiť; že osoba trpiaca kleptomániou pociťuje pred samotnou krádežou vzrušenie, napätie a po uskutočnení činu pocit uspokojenia, pričom takéto krádeže sú typické tým, že tu chýba motív, teda nie sú spojené, nie sú prevedené za účelom zisku a konkrétne, čo sa týka osoby obžalovaného, že pre kleptománov je typické aj to, že nezotrávajú pri objekte krádeže dlhší čas, pričom obžalovaný si prezeral regály s perami, vybral si pero nie najlacnejšie, nie prvé z kraja, toto vybral z obalu, ktorý zahodil, teda tu nemožno hovoriť o tom, že to bol nejaký impulz a okamžité konanie, ale premyslené konanie. Ďalej zdôraznila, že obžalovaného sa pri vyšetrení opakovane pýtala na jeho pocity pred krádežou, počas krádeže a po nej, čo opísala na strane 13 znaleckého posudku, kde uviedla jeho vyjadrenia. Skonštatovala, že kleptománia napriek tomu, že je verejne veľmi známa, je veľmi vzácna, pričom sama znalkyňa sa počas praxe stretla dvakrát, za vyše 30 rokov, s touto diagnózou. Uviedla pritom súčasne, že u obžalovaného vylúčila všetky možné poruchy, pri ktorých sa môže kleptománia vyskytnúť i nemusí. V súvislosti s vekom obžalovaného poukázala na to, že kleptománia sa väčšinou po prvýkrát objavuje v období dospievania, v mladom veku, môže sa objaviť aj v dospelom veku, avšak vo veku obžalovaného nezistila poruchu, ktorá by odôvodňovala úvahu o tom, že sa u neho jedná o kleptomániu, s tým, že to bolo jeho konštatovanie, s ktorým operoval hneď od začiatku, ako aj, že i na internete je veľa popísané o tejto poruche, takže nie je problém si detaily naštudovať aj pre laika, pričom mnohé osoby začnú kraťnúť bezcenné predmety až vtedy, keď sú im na stole OČTK.

V súvislosti so zistenou zmiešanou poruchou osobnosti u obžalovaného a jeho prípadnej schopnosti úspešne sa podrobiť v záujme predchádzania protiprávnemu konaniu psychologickému poradenstvu alebo príslušnej psychoterapii poukázala znalkyňa pri jej výsluchu na to, v tomto veku, možno

predpokladať, že trvalé povahové odchýlky sú nemenné, nie je možné predpokladať, že dôjde k nejakým veľkým zmenám vo vzorcach správania, je to trvalá povahová odchýlka, nemožno v tomto veku očakávať zmenu rigidných vzorcov správania, pričom tu je dôležité aby nebol konzum alkoholu, aby obžalovaný mal slušné bývanie, aby nebol sám, kde naplnením tohto možno dospieť k tomu, aby sa predchádzalo do budúcnosti páchaniu protiprávnej činnosti. K otázke či je obžalovaný schopný, z odborného hľadiska, relevantne dodržiavať prípadný zákaz požívania alkoholických nápojov, uviedla predpoklad, že keď budú naplnené všetky jeho potreby ako človeka, možno alkohol nebude vyhľadávať, jednoznačne sa vyjadriť nedokázala.

Na základe výsledkov vyššie uvedeného vykonaného dokazovania, vyhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru o vine obžalovaného, ktorého uznal vinným zo spáchania skutku zo dňa 15.4.2021 tak, ako je ustálené na základe výsledkov vykonaného dokazovania (pri zachovaní totožnosti a jednoty skutku, nakoľko je zachované tak konanie obžalovaného, ako aj jeho následok) v skutkovej vete vo výrokovvej časti tohto rozsudku (kde súd oproti obžalobe upravil čas spáchania skutku na „okolo 8:30 hod.“ - a to na základe času zrejmého z vykonaných obrazových záznamov; vypustil konštatovanie o spôsobe škody „konkrétne obchodnému domu Kaufland Stará Ľubovňa“ - nakoľko nijako nie je preukázané, že by išlo o odštepny závod poškodeného subjektu ako je uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku, resp. o organizačnú zložku, súčasne v príslušných registroch zapísanú, ktorá by v tomto ohľade mala príslušnú subjektivitu; upresnil číslo bloku na pokutu z 26.3.2021 podľa obsahu samotného dotknutého bloku; už len pre konkretizáciu okolností spáchania skutku poukázal i na to, že súčasťou trestného rozkazu OS Kežmarok sp. zn. OT/50/2019 je menovaným súdom vydané uznesenie o oprave č.k. OT/50/2019 zo 16.12.2019, ako aj na podmienené prepustenie obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu v uvedenom konaní menovaného súdu).

Súd sa na základe vyššie uvedených skutočností zároveň stotožnil s právnou kvalifikáciou uvedeného konania obžalovaného ako bola uvedená i v samotnej obžalobe, pričom súd mal preukázané, že konaním, ako je ustálené v skutkovej vete tohto rozsudku, obžalovaný jednoznačne naplnil všetky pojmové znaky stíhaného trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keďže týmto konaním sa dopustil úmyselného trestného činu, toto svoje konanie bol pritom schopný ovládať, ako aj bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo tohto svojho konania pre spoločnosť a protiprávnosť takéhoto konania. Za uvedené konanie je obžalovaný plne trestne zodpovedný, trestnosť spáchaného činu nezanikla, pričom nemožno sa nijako stotožniť s tým, že by v danom prípade nešlo o trestný čin z dôvodu, že by závažnosť tohto konania mala byť nepatrná, nakoľko vyššie uvedené a zistené skutočnosti prijatie takéhoto záveru v danom prípade jednoznačne vylučujú.

Čo sa týka rozhodnutia o druhu a výške trestu, obžalovaný je z miesta trvalého bydliska hodnotený všeobecne s tým, že mestom Podolínec nie sú ohľadom jeho osoby vedené záznamy o priestupkoch, je mu ale známa vedomosť o dlhodobom spore o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti v k.ú. X. a o požívaní alkoholu obžalovaným. Obžalovaný je rozvedený, trvalé bydlisko má evidované v Podolínci na adrese Q. XXX/XX, kde je podielovým spoluvlastníkom bytu, ktorý však doposiaľ na účely bývania neužíval a ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, ohľadom jeho užívania má spory so svojim synovcom. Obžalovaný je starobný dôchodca, pričom zo strany Sociálnej poisťovne mu je vyplácaný dôchodok vo výške 338,50 eur mesačne, z ktorého sú mesačne vykonávané, vzhľadom na exekučné konania voči nemu vedené, zrážky celkom vo výške 80,28 eur mesačne.

Vykonaným dokazovaním zároveň neboli súdom na strane obžalovaného zistené žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zák..

Osobitne treba uviesť, že na strane obžalovaného nemal súd, napriek všetkým zisteniam v tomto konaní ako sú popísané vyššie, preukázanú danosť poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, písm. k/ Tr. zák..

Čo sa týka poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., vyjadrenie obžalovaného pri výsluchu dňa 12.7.2021 o priznaní skutku z 15.4.2021, nebolo možné zo strany súdu pre prípad uznania viny a rozhodovania o treste v tomto konaní vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., nakoľko nemožno opomenúť celkový postoj obžalovaného k stíhanému skutku v tomto konaní, kde je zjavné, že obžalovaný priznal iba samotné konanie z 15.4.2021, avšak v rámci „priznania“ nijako nepriznal, že by týmto konaním išlo o trestný čin (pod vplyvom skutočností, ktoré trestnosť tohto konania zakladali konkrétne podľa ustanovení § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.) - o

čom svedčí to, že napriek vyjadreniu z 12.7.2021 k samotnému konaniu z 15.4.2021 naďalej popieral spáchanie priestupku z 26.3.2021, ako aj, že v zásade namietal zákonnosť jeho odsúdení Okresným súdom Poprad a Okresným súdom Kežmarok, uvádzaných v skutkovej vete podanej obžaloby, v dôsledku ktorých bola taktiež v tomto prípade vyvodzovaná trestnosť samotného konania z 15.4.2021, kde v rámci dokazovania poukazoval na to, že bol posledne trikrát odsúdený nezákonne - teda i v daných konaniach. Nemožno opomenúť ani jeho vyjadrenie v rámci výsluchu na hlavnom pojednávaní 18.10.2021 v súvislosti s rozhodovaním o väzbe, kde samotné konanie z 15.4.2021 kládol výlučne do roviny priestupku. Nebolo teda jeho „priznanie“ z 12.7.2021 možné nijako vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., nakoľko je zrejmé, že obžalovaný nepriznal konanie z 15.4.2021 ako spáchanie trestného činu a teda jeho verbálne prejavená ľútosť v súvislosti s „priznaním“ z 12.7.2021 nemôže byť, za všetkých súvisiacich skutočností ohľadom jeho celkového postoja k samotnému konaniu z 15.4.2021, považovaná za úprimnú.

Čo sa týka poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k/ Tr. zák., súd následnú úhradu zo strany obžalovaného za odcudzené pero taktiež nevyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k/ Tr. zák., pretože, osobitne z výpovede svedka P. vyplýva, že síce obžalovaný po tom, ako ho svedok zastavil, potom ako odišli do miestnosti SBS, kde najprv obžalovaný zapieral odcudzenie pera, bol následne ochotný za pero zaplatiť, aj zaplatil, ale následne obžalovaný pod vplyvom tejto skutočnosti sa dožadoval možnosti opustenia predajne. Je teda zrejmé, že neboli týmto zo obžalovaného naplnené podmienky pre to, aby danú úhradu bolo možno vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť. Naopak, išlo týmto podľa súdu zo strany obžalovaného len o konanie učené zrejme v úmysle a presvedčení toho, že sa pod vplyvom úhrady za pero vyhne privolaniu polície a príslušnému postihu. Táto úhrada, za daných zistených okolností nebola podľa súdu teda nijako následkom úprimného uvedomenia a uznania si protiprávnosti svojho konania obžalovaným a prejavom jeho skutočnej a úprimnej ľútosť a snahy po náprave spôsobeného stavu, ale len účelovým postojom v očakávaní, že sa tak vyhne príslušnému postihu za spáchané konanie, osobitne ešte za situácie, kedy svedok P. ohľadom osoby obžalovaného disponoval obžalovaným mu uvedenými nepravdivými údajmi. Aby bolo možné úhradu škody spôsobenej trestným činom, resp. formou finančnej úhrady pričinenie sa o odstránenie následkov trestného činu, vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť, musí takáto úhrada s ohľadom na všetky okolnosti byť taktiež nepochybne prejavom náležitého uvedomenia si páchatel'a nezákonnosti a neprijateľnosti svojho konania a prejavom jeho skutočne úprimnej snahy po náprave, nie iba, ako v tomto prípade, spôsobom ako sa ešte možno vyhnúť príslušnému postihu.

Rovnako je dokazovaním preukázané, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu, za ktorý bol uznaný týmto rozsudkom vinným, nevedol riadny život, pričom v súvislosti s rozhodovaním o druhu a výške trestu bolo ohľadom osoby obžalovaného vykonaným dokazovaním súdu preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ celkom 13-krát trestne stíhaný, pričom v konaní vedenom Okresnou prokuratúrou Rožňava pod Pv 1071/03 bolo voči nemu podmiennečne zastavené trestné stíhanie pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. (Trestný zákon), pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil. Konanie vedené voči nemu Okresnou prokuratúrou Poprad pod 2Pv 217/06 pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. (Trestný zákon) bolo ukončené zmierom. Trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/136/2009 z 30.9.2009, právoplatným 20.10.2010, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. (účinného do 31.7.2019), kde mu bol uložený trest odňatia slobody na 45 dní, ktorého výkon bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba na 1 rok (do 20.10.2011) - s ohľadom na všetky skutočnosti (osobitne na dobu uplynúvšiu od skončenia skúšobnej doby) je v danom prípade dôvodný záver (ktorý možno učiniť postupom podľa § 7 ods. 1 Tr. por., vzhľadom na absenciu príslušných záznamov v odpise registra trestov, ako aj skutočností preukazujúcich v tomto konkrétnom prípade opak), že sa má za to, že sa v nej osvedčil a treba na neho hľadieť ako keby nebol odsúdený; následne trestným rozkazom v konaní Okresného súdu Bratislava V vydaným 2.2.2012, právoplatným 2.2.2012 sp. zn. 0T/26/2012 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. (účinného do 31.7.2019), kde mu bol uložený trest odňatia slobody na 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba na 2 roky, pričom došlo k odpusteniu trestu 2.1.2013 amnestiou a teda sa na neho hľadieť akoby nebol odsúdený; rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/39/2011 z 19.9.2012, právoplatným 19.9.2012, bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody na 1 rok a 3 mesiace,

ktorého výkon bol podmienienečne odložený a určená skúšobná doba na 2 roky, v ktorej sa osvedčil a hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený.

Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam, osobitne čo sa týka vyššie uvedených zahladených odsúdení treba poznamenať, že sa nezahladzuje samotná skutočnosť, že zo strany obžalovaného došlo k spáchaní, resp. dopusteniu sa takých protiprávných konaní, ktoré boli trestnými činmi, pričom pri rozhodovaní o druhu a výške trestu možno teda tieto skutočnosti pri vyhodnocovaní osoby obžalovaného taktiež v zodpovedajúcej miere posúdiť.

Ďalej, rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/122/2016 zo dňa 21.12.2016, právoplatným 21.12.2016 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. (účinného do 31.7.2019), kde mu bol uložený trest odňatia slobody na 5 mesiacov nepodmienečne, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a trest vykonal 2.1.2017. Trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. OT/25/2017 zo dňa 30.12.2017, právoplatným 30.12.2017 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. (účinného do 31.7.2019), kde mu bol uložený trest odňatia slobody na 6 mesiacov nepodmienečne, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest vykonal 28.6.2018. V daných prípadoch na základe výsledkov celého dokazovania (vzhľadom na preukázané páchanie ďalšej trestnej činnosti, ako aj dopúšťanie sa protiprávných konaní v rovine priestupkov po výkone týchto trestov) nemožno prijať záver o tom, že by tieto odsúdenia obžalovaného mohli byť zahladené, nakoľko z lustrácií jeho osoby jednoznačne vyplýva, že po výkone týchto trestov obžalovaný preukázateľne naďalej nevedol, ani po minimálnu zákonom (§ 92 Tr. zák.) pre ich zahladenie vyžadovanú dobu, riadny život.

Následne bol obžalovaný odsúdený v konaniach, ktoré skutočnosti sú v tomto prípade súčasťou popisu tu stíhaného skutku, teda trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. OT/50/2019 zo dňa 3.12.2019, právoplatným 3.12.2019 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody na 6 mesiacov nepodmienečne, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a z výkonu ktorého trestu bol podmienienečne prepustený 10.9.2020 uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 33PP/9/2020, v súvislosti s čím mu bola určená skúšobná doba na 1 rok; ako aj trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. OT/23/2020 z 13.2.2020, právoplatným 13.2.2020 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zák., uložený mu bol trest odňatia slobody na 8 mesiacov, jeho výkon podmienienečne odložený a určená skúšobná doba na 20 mesiacov.

Zároveň, z vykonaným dokazovaním zistených skutočností z odpisu registra trestov, vyplýva, že celkom 4-krát bol za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti obžalovaný odsúdený i súdmi Českej republiky.

Čo sa týka ďalších protiprávných konaní, obžalovaný sa podľa výsledkov vykonaného dokazovania dopustil od 5.7.2016 do 26.3.2021 (vrátane priestupku, ktorý je už súčasťou skutkovej vety tu mu za vinu kladeného trestného činu) celkom 20-ich priestupkov, za ktoré bol v príslušných konaniach postihnutý, pričom celkom v šiestich prípadoch z celého uvedeného obdobia išlo o priestupky proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, väčšinou spáchané krádežou. Uvedené skutočnosti sú podrobne evidované v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, pričom vykonaním dokazovania z výsledkov lustrácie obžalovaného v agende dopravno-správnych činností bolo preukázaných i jeho šesť postihnutí za priestupky na úseku cestnej premávky, a to z obdobia do 11.9.2012.

Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný sa dopúšťa špeciálnej recidívy čo sa týka majetkovej trestnej činnosti, konkrétne krádeží, a to v krátkych časových intervaloch, pričom preukázateľne už bol doposiaľ celkom trikrát aj vo výkone trestov odňatia slobody uložených mu za trestné činy krádeže, kde v dvoch prípadoch tresty odňatia slobody za takéto trestné činy vykonal v celom rozsahu, v poslednom prípade bol z výkonu takéhoto trestu podmienienečne prepustený, pričom je zrejmé, že tu stíhaného skutku sa dopustil práve aj v skúšobnej dobe daného podmienienečného prepustenia z výkonu takéhoto trestu, ako aj počas skúšobnej doby určenej mu v konaní OS Poprad sp. zn. OT/23/2020.

Zároveň je z uvedených výsledkov dokazovania zrejmá vysoká miera sklonov obžalovaného aj k páchaniu trestnej činnosti inej ako majetkovej povahy, čo taktiež preukazuje, že doposiaľ obžalovanému

uložené a aj v jednotlivých prípadoch, či už celkom alebo čiastočne, vykonané tresty odňatia slobody, zrejme nemali dostatočný vplyv na jeho osobu v smere nápravy jeho správania, ochrany spoločnosti pred ďalším protiprávnym konaním z jeho strany, osobitne dosahujúcim intenzitu trestnej činnosti, a zabránenia mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Na strane obžalovaného neboli súdom zistené ani žiadne poľahčujúce okolnosti z ďalších upravených v § 36 Tr. zák., ktoré by za určitých okolností pripadali do úvahy, kde len pre úplnosť súd poznamenáva, že nemal preukázanú danosť ani žiadnej podľa § 36 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. zák., a to osobitne vzhľadom na výsledky dokazovania, najmä výpoveď a závery znaleckého posudku podaného k osobe obžalovaného F. K. G., z ktorých je zrejme, že napriek poruche osobnosti zistenej na strane obžalovaného, jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli u neho plne zachované, pričom obžalovaný je bez psychotických prejavov a jeho kognitívne funkcie sú zachované. Rovnako s ohľadom na povahu a spôsob spáchania trestného činu, okolnosti jeho spáchania, ako aj všetky ostatné dokazovaním zistené skutočnosti, nemožno na základe žiadnej dokazovaním zistenej skutočnosti prijať záver o tom, že by boli na strane obžalovaného dané niektoré z poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. g/, písm. h/ Tr. zák. a objektívnymi výsledkami dokazovania sú na jeho strane vylúčené, resp. je zrejme, že nijako nie sú dané ani ostatné v § 36 Tr. zák. uvedené poľahčujúce okolnosti.

Na strane obžalovaného však má súd vzhľadom na vyššie uvedené zistenia o obžalovanom preukázanú danosť prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák.. Táto prirážajúca okolnosť nespočíva v odsúdeniach, ktoré sú v tejto veci už súčasťou popisu samotného trestného činu spáchaného dňa 15.4.2021. Uvedená prirážajúca okolnosť je daná preukázanými, jednoznačne nezahladenými, odsúdeniami obžalovaného vo veciach Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/122/2016 a Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 0T/25/2017, kde bol odsúdený, ako je podrobne popísané vyššie, za druhovo totožnú trestnú činnosť, pre akú je v súčasnosti v tomto konaní trestne stíhaný a bola týmto rozsudkom vyslovená jeho vina. Na uvedené skutočnosti súd vzhľadom na celkové zistenia o osobe obžalovaného a spôsobe jeho života, i s ohľadom na povahu týchto predchádzajúcich odsúdení, nemôže neprihliadať. V uvedených veciach sa na neho pritom nehľadí ako keby nebol odsúdený (preukázateľne po výkonoch tam mu uložených trestov, vychádzajúc z výsledkov lustrácií jeho osoby v registri trestov, ako aj v centrálnej evidencii priestupkov a iných správnych deliktov, nevedol ani po zákonom požadovanú minimálnu dobu riadny život tak, aby bolo možné, hoci len pri posudzovaní danej otázky ako predbežnej, prijať záver, že v dotknutých veciach možno na neho hľadiť ako keby nebol odsúdený). Zároveň v prípade uznania týchto odsúdení ako prirážajúcej okolnosti na strane obžalovaného pritom nejde o dvojité pričítanie tej istej skutočnosti na jeho ľarchu, pretože ide o odsúdenia iné než tie, ktoré sú priamo súčasťou celkového popisu skutku zo dňa 15.4.2021 a od ktorých sa odvodzuje samotná trestnosť uvedeného konania obžalovaného. Odsúdenia obžalovaného vo veciach Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/122/2016 a Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 0T/25/2017 na nepodmienečné tresty predchádzajú jeho odsúdeniam vo veciach Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 0T/50/2019 a Okresného súdu Poprad sp. zn. 0T/23/2020, ktoré sú v tu prejednáwanej veci jednými z pojmových znakov skutkovej podstaty prečinu krádeže, ktorého sa obžalovaný dopustil 15.4.2021 (obdobne viď napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/51/2019 zo dňa 2.10.2019).

Na základe celého vykonaného dokazovania a vyhodnotenia jeho výsledkov jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, majú preukázané spáchanie trestného činu, ktorý bol v tejto veci obžalovanému kladený za vinu, spôsob a okolnosti jeho spáchania, zavinenie a pohnútku obžalovaného, ako aj s ohľadom na zistenia o samotnej osobe obžalovaného, jeho pomeroch, ako aj doterajšej trestnej i priestupkovej minulosti, i s prihliadnutím na doterajšie odsúdenia, druh a dĺžky tam uložených trestov, ako aj ich výkon v príslušných prípadoch, súd dospel k názoru, že jediným v danom prípade do úvahy prichádzajúcim trestom, uložením ktorého možno očakávať, že bude náležite dosiahnutý jeho účel predpokladaný v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. v zmysle zabezpečenia ochrany spoločnosti pred obžalovaným zabránením mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorenia podmienok k tomu, aby do budúcnosti viedol riadny život, ako aj v smere odradenia iných pred páchaním trestných činov, vrátane náležitého vyjadrenia morálneho odsúdenia obžalovaného, je trest odňatia slobody, ktorého výkon zároveň nebude podmiennečne odložený (a to už i s ohľadom na preukázané dopustenie sa trestného činu jednak v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu uloženého obžalovanému v konaní OS Kežmarok sp. zn. 0T/50/2019, ako aj v skúšobnej dobe určenej mu v konaní OS Poprad sp. zn. 0T/23/2020, kde odklad výkonu trestu za týchto podmienok je vylúčený v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák.).

Čo sa týka samotnej výmery ukladaného trestu odňatia slobody, na strane obžalovaného je v tomto prípade prevaha priťažujúcich okolností, v dôsledku čoho sa podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. v danom prípade zvyšuje dolná hranica v § 212 ods. 2 Tr. zák. ustanovenej trestnej sadzby, a to o jednu tretinu, konkrétne o 10 mesiacov (postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.), teda v danom prípade tak dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody u obžalovaného predstavuje 16 mesiacov a horná hranica trestnej sadzby 36 mesiacov, pričom na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že primeraným trestom odňatia slobody, od ktorého uloženia možno očakávať primárne zabezpečenie ochrany spoločnosti pred prípadným ďalším protiprávnym a najmä trestným správaním sa obžalovaného, možno považovať uloženie tzv. nepodmienečného trestu odňatia slobody na dvadsať mesiacov a takýto trest na základe celého vykonaného dokazovania obžalovanému súd týmto rozsudkom uložil, pričom zároveň obžalovaného, vzhľadom na preukázané naplnenie príslušných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., na výkon uvedeného trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň treba konštatovať, že vzhľadom na zistené pomery obžalovaného takto uložený trest spĺňa i požiadavky podľa ustanovenia § 34 ods. 3 Tr. zák..

Súčasne súd pre úplnosť poznamenáva, že vzhľadom na povahu spáchaného trestného činu, z ktorého je zrejma zisťnosť konania obžalovaného, pričom je zrejme, že na jeho strane v tomto smere došlo k opakovaniu tzv. špeciálnej recidívy napriek už v minulosti trestami postihnutým druhovo totožným konaniam, bolo možné uvažovať i o súčasnom uložení aj peňažného trestu. Vzhľadom však na celkové pomery obžalovaného, výšku jeho príjmu a z neho vykonávané zrážky (i keď nepochybne sú tiež výsledkom správania sa obžalovaného v rozpore s právnym poriadkom a neplnenia si jeho povinností, kde sám poukazoval na to, že ide o zrážky v súvislosti s vymáhaním pokút za nezaplatené cestovné či udelených mu za priestupky ešte počas práce v kamiónovej doprave), ako aj vzhľadom na to, že obžalovaný je stíhaný v tejto veci väzobne a v prípade právoplatnosti tohto jeho odsúdenia nepochybne možno predpokladať i vznik ďalších peňažných povinností na jeho strane (napr. náhrada trov trestného konania, trov výkonu väzby a pod.), pričom je zároveň známa nedoriešená bytová otázka u obžalovaného, ktorú bude musieť riešiť najneskôr po prepustení z výkonu trestu, dospel súd k záveru, že prípadné súčasné uloženie aj peňažného trestu obžalovanému, by už bolo neprimerane prísne.

Zároveň však s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania, majúci preukázané opakované páchanie druhovo totožnej majetkovej úmyselnej trestnej činnosti obžalovaným, pričom tento bol už trikrát za trestné činy krádeže v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody a aj teraz je mu ukladaný takýto trest, a to znovu nepodmienečný, s ohľadom na osobu obžalovaného a jeho celkový doterajší život, mal súd za dôvodnú i potrebu a splnenie zákonných podmienok podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. na uloženie ochranného opatrenia v podobe uloženia ochranného dohľadu obžalovanému, a to za účelom dosiahnutia v maximálnej možnej miere, že po výkone uloženého trestu obžalovaný skutočne povedie riadny život. I vzhľadom na výpoveď znalkyne F. K. G. je totiž zrejme, že vzhľadom na osobu obžalovaného, povahu poruchy jeho osobnosti, odchýlky povahové a vo vzorcoch správania síce nemožno očakávať ich zmenu, ale je u neho dôležité aby nebol konzum alkoholu, aby mal slušné bývanie. Preto súd uložil obžalovanému i ochranný dohľad, pričom navyše od priamo Trestným zákonom uložených povinností v zmysle § 77 ods. 1 Tr. zák., ktoré po výkone trestu bude obžalovaný povinný plniť v rámci uloženého ochranného dohľadu priamo zo zákona, uložil obžalovanému podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. i obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas ochranného dohľadu. Podľa názoru súdu, dodržiavanie tohto obmedzenia a kontrola jeho dodržiavania v rámci ochranného dohľadu po výkone trestu odňatia slobody nepochybne zásadným spôsobom prispievajú k skutočnému vedeniu riadneho života obžalovaným po výkone trestu odňatia slobody, nakoľko pokiaľ bude na strane obžalovaného primárne odbúrané požívanie alkoholu, kde znalkyňou bolo na strane obžalovaného toto zistené v miere jeho škodlivého konzumu, a to aj napriek blokovaniu podrobnejších informácií obžalovaným v tomto smere pri jeho vyšetrení, tak možno očakávať, že jednak obžalovaný svoj záujem zameria relevantne a v súlade s požiadavkami spoločnosti na riadne zabezpečenie svojich základných potrieb a najmä sa v maximálnej miere dá očakávať, že pod vplyvom uvedeného obmedzenia nebude dochádzať k požívaniu alkoholu obžalovaným a tak je viac pravdepodobný predpoklad že tu nebude pôsobiť, u ž popri samotnej zmiešanej poruche osobnosti obžalovaného a jej prejavochoch, ďalší negatívny faktor, by zapríčiňoval zvýšené riziko odbúrania zábran na strane obžalovaného a tým náchylnosť k páchaniu ďalšej trestnej činnosti.

Súd ako primeranú dobu ochranného dohľadu na strane obžalovaného vyhodnotil jeho uloženie na 14 mesiacov. V rámci ochranného dohľadu súd neuložil povinnosti v zmysle § 51 ods. 4 písm. h/, resp. písm. j/ Tr. zák.. Ich uloženie totiž vzhľadom na výpoveď znalkyne F. K. G. k osobe obžalovaného vyhodnotil ako neúčelné.

Záverom súd pre úplnosť poznamenáva, že dokazovaním bola zistená i tá skutočnosť, že obžalovaný je v súčasnosti trestne stíhaný i v konaní Okresného súdu Poprad vedenom pod sp. zn. OT/44/2020. Uvedené konanie však nie je právoplatne skončené, pričom podľa správy menovaného súdu, ako je na č.l. 556 spisu, bolo v danej veci na hlavnom pojednávaní vykonané 19.10.2021 dokazovanie, následne bolo hlavné pojednávanie v uvedenej veci odročené na neurčito. Teda je zrejmé, že v uvedenej veci nebolo vyhlásené na hlavnom pojednávaní žiadne meritórne rozhodnutie a tak pre účely rozhodovania súdu v tu prejednávanej veci, osobitne o treste, nebolo zo strany tunajšieho súdu nevyhnutné trvať na pripojení vyššie uvedeného spisového materiálu od Okresného súdu Poprad (napr. pre rozhodovanie o prípadnej potrebe ukladania súhrnného trestu, resp. dôvodnosti a upustenia od súhrnného trestu a pod.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním aj len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.